

РЕШЕНИЕ

№ 3

гр. София, 04.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 14.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9442** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл. 84,ал.2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Г. Н., лице от мъжки пол, [дата на раждане] в А., гражданство А., с ЛНЧ [ЕГН], против Решение № УПВР-226/16.09.2020г. на П. С.-интервюиращ орган при ДАБ – МС, с което е отхвърлена като явно неоснователна молбата за предоставяне на хуманитарен статут.

Решението се оспорва само в частта, в която е постановен отказ да предостави хуманитарен статут на основание чл.9 ,ал.1 ЗУБ. Иска се от съда да постанови отмяната на решението като неправилно и незаконосъобразно по подробно изложени правни съображения, конкретно се твърди, че не е направен изискваният се анализ на обстановката в А. и поради това не била изяснена фактическата обстановка при преценката на основанията по чл. 9, ал.1 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. Счита за неправилна квалификацията на атентатите и нападенията в А. като спорадични, изводите противоречали на действителността в А., във връзка с действията на групировките на талибаните и Ислямска държава.

Пред съда жалбата се поддържа от адвокат Х. от САК, а в ход по същество основателността ѝ изцяло, представи писмени бележки, в които се твърди, че следвало да бъде обсъдено дали е налице бъдещият риск от тежки посегателства по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, не били изследвани в пълнота различни аспекти на обстановката, което трябвало да се прави във всеки конкретен случай, също твърди, че интервюто не били изследвани редица въпроси, не били зададени уточняващи такива, не била взета

предвид възрастта на молителя, образованието му и други фактори, влияещи на начина му на изразяване. Претендира допуснато нарушение на процедурата, тъй като интервюто било проведено на по-ранна дата от посочената в поканата, предвид на което правото на лицето било съществено нарушено, като същият на практика бил лишен от възможността да потърси съдействие от организациите, работещи с бежанци - вместо на 21.09.2020г., личното интервю било проведено на 15.09.2020г., а молбата за международна закрила била депозирана на 14.09.2020г. Липсвали данни за причините за провеждането на интервюто на по-ранна дата. Представеният по делото списък на организациите, които работели с бежанци бил представен на български език, какъвто чужденецът не владеел.

ОТВЕТНИКЪТ чрез юрк. Ч. оспори жалбата изцяло, като иска от съда да отхвърли същата като неоснователна тъй като лицето не е изложило относми към предоставяне на закрила причини по ЗУБ.

Прокурорът – К. при СГП, счита жалбата за неоснователна.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, като актуалната справка за ситуацията в А. е към 12.10.2020г., представена по делото.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, от фактическа и правна страна приема за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Решението е връчено на 18.09.2020г., а жалбата до съда е с дата 23.09.2020г. Изрично в решението е указан срокът за оспорване пред съда - 14-дневен от връчването на решението, предвиден по чл.149, ал.1 АПК вр. чл.84, ал.2 ЗУБ.

По фактите съдът приема следното:

С процесното решение е разгледана подадената от Г. Н., лице от мъжки пол, [дата на раждане] в А., гражданство А., с ЛНЧ [ЕГН], молба за закрила с вх. № РД09-ВР-804/14.09.2020г., като самоличността му е установена по реда на чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ – с декларация на лицето.

Решението е постановено по реда на ускорената процедура в производство по общия ред съгласно глава VI, раздел II от ЗУБ.

В производството по молбата за закрила е проведено интервю на дата 15.09.2020г. на което е заявил, че напуснал А. за да отиде във Франция, защото в страната му имало война и ситуацията била тежка, а на уточняващи въпроси - решил да отиде във Франция за да оправи живота си. Нелегално е напуснал страната си и преминал през П., И., Турция и Гърция, след което е влязъл нелегално в България и бил задържан от органите на гранична полиция при опит да влезе в Република С..

На изрични въпроси е отговорил, че никога не е бил арестуван или осъждан в, не е бил политически ангажиран и не е имал никакви проблеми поради своята етническа принадлежност – пащун, по вероизповедание мюсюлманин сунит. С

В мотивите на оспореното по делото решение са обсъдени изявленията на чужденеца за бежанската му история, заявени на интервюто и обсъдена справка за Ислямска република А. към дата 07.08.2020г., изготвена от Дирекция Международна дейност към ДАБ - л. 11 от делото. В мотивите на оспореното решение органът е приел, че изложените в бежанската история на Гулихтиар Н., не са относими към 9, ал. 1 от ЗУБ.

Формиран извод, че не са налице основания и за предоставяне на хуманитарен статут, въз основа на подробни мотиви, за ситуацията в А., както и с оглед данните за личното положение на жалбоподателя - конкретно не е заявил срещу него да е имало наказателно преследване за престъпление, за което националният закон предвижда смъртно наказание или екзекуция. Няма и твърдения, че е напуснал държавата си по произход поради наличие на реална опасност от изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. За обстановката в А. в обобщение органът е приел, че се наблюдават спорадични актове на насилие и изолирани нападения, които не следва да бъдат квалифицирани като въоръжен конфликт, характеризиращ се с безогледно насилие. Позоваването на обстановката в държавата по произход не е достатъчно основание за предоставяне на хуманитарен статут. Прието е също, че не са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Правна преценка на съда:

Съдът приема, че оспореното по делото решение е постановено от компетентен орган – интервюиращ орган, предвид представената заповед на председателя на ДАБ, с която на П. С. се възлагат правомощията на такъв орган - л. 22 от делото. Оспореното по делото решение е издадено в писмена форма и с изискването се съдържа от формална страна. Не е налице и основание за обявяването му за нищожно, предвид, че формално са обсъдени наведените основания.

Спазени са изцяло и процесуалните правила, в това число е проведено интервю за изясняване в значителна степен на относими обстоятелства, жалбоподателят е имал в пълнота възможността да изложи своите съображения и да посочи всички относими обстоятелства и доказателства в подкрепа на твърденията си за нежеланието си да се завърне в А..

Необосновано е твърдението на адвоката, за допуснато нарушение на правата на жалбоподателя поради провеждането на интервюто на по-раншна дата от поканата. Това е така, тъй като жалбоподателят се е съгласил изрично да бъде проведено, не е заявил да има пречки от каквото и да е естество, заявил е, че разбира езика на превода. Интервюто не е проведено формално, доколкото са зададени всички относими към основанията по чл.8 и чл.9 ЗУБ въпроси за факти и обстоятелства, на всички зададени въпроси е даден отговор, взет предвид и обсъден в решението. Също необосновано се твърди, че бежанската история не била обсъдена, тъй като органът е изложил всички съобщени от чужденеца данни за причините да напусне страната си по произход и отговорите на зададените му въпроси във връзка със заплахи или преследване на лично основание, които са отрицателни.

Също необосновано се твърди, че документи те по време на процедурата са връчени на неразбираем за чужденеца език, същите са представени по делото в копие на български език, но в същите е изрично е посочено, че са връчени на чужденеца на език, който владее, удостоверено от длъжностно лице, чужденеца и преводач. В случая указанията и всички други документи, в това число превода на интервюто, са извършени на езика пашу.

Необосновано се твърди, че не са зададени уточняващи въпроси, например зададен е общо въпрос за причините да напусне страната си, както и дали е имал проблеми, като изрично са упоменати различните структури и различните възможности за преследване и заплахи на лично основание - като арест, членство в организация и др. След като чужденецът е заявил, че целта му е да достигне до Франция, органът е задал

въпрос за целта конкретно да отиде във Франция, както и защо точно в Република България, след като е бил задържан, подава молба за закрила.

В подкрепа на извода, че чужденецът няма конкретна цел да получи зарила от българската държава, е и обстоятелството, че е напуснал РПЦ при ДАБ, където е бил настанен и е в неизвестност.

Оспореното решение е и материално законосъобразно. Административният орган е съобразил и изследвал в пълнота предвидимите рискове и заплахи за живота и сигурността на жалбоподателя при евентуалното му завръщане в страната му по произход, както по отношение на преследване от официалните власти.

Правилно в мотивите на оспореното по делото решение е прието, че на проведеното интервю по повод молбата за закрила жалбоподателят е изложил обстоятелства, относими към предоставянето на хуманитарен статут.

Що се касае до ситуацията в А., и евентуални заплахи за живота и сигурността на жалбоподателя от талибаните, то видно от данните по справка за ситуацията в А. от 12.10.2020г., следва да се отбележи на първо място, че както приема и Съдът по правата на човека, общото положение на насилието в А. само по себе си не съставлява основание, което да дерогира по принцип завръщане в тази държава на всяко лице - в този смисъл Решение от 11 юли 2017 г. ЕР и АР срещу Н.), по жалби № 43538/11 и 63104/11, § 80, и цитираните препратки. След така приетото от Съда, ситуацията в А. е значително подобрена, в това число и актуалната такава към датата на устните състезания по делото. Така в представената справка от ДАБ пред съда 171 от делото - отчита се спад с 13% на гражданските жертви за първото полугодие на 2020г. в сравнение със същия период за миналата година - и съставлява най-ниският отчетен брой граждански жертви от 2012г. Също е посочено, че в А. е регистрирано над 40% намаление на насилието между афганистанските и талибанските сили след прекратяването на огъня, обявено тази година, обсъдено е и подписаното споразумение за установяване на мир между САЩ и талибаните, обявено на 29 февруари 2020г., което се определя като историческо след 19 г. конфликт. Обсъдени са и събитията след проведените президентски избори през 2019г., както и икономическата ситуация в страната, която в сравнение с предходни години, бележи ръст. Главно в областта на селското стопанство, подчертано е силното управление на макроикономическо ниво и внушителен диапазон от реформи за бизнес реда и управление на публичните финанси, разширен бил достъпът до здравеопазване, образование и инфраструктура, и услуги, довели до огромни успехи в развитието на страната. В Справката на Дирекцията е подчертано, че официалните власти в общи линии поддържали ефективен контрол над силите за сигурност, но нямали никакво влияние върху антиправителствените елементи и организации, най-вече талибаните, но не само, като описаните в справката нарушения на основните права се извършвали от правителствени участници и неправителствени елементи в съотношение 20:80. Имало съобщения за произволни или незаконни убийства, за политически мотивирани убийства и изчезвания, макар и да съществували забрани в закона, обсъдени в справката. Ситуацията със сигурността оставала проблематична поради бунтовнически атаки, терористичните груби били главните виновници за огромната част от жертвите сред гражданското население.

Предвид на тези съображения, то изводите в оспореното решение, според които ситуацията в А. сама по себе си не съставлява основание за предоставянето на международна закрила на основание чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ - конкретно хуманитарен

статут, като правилни и обосновани, се споделят от съда.

Не могат да бъдат споделени и доводите в жалбата за действията на групировката Ислямска държава чл.9, ал.1 ЗУБ, тъй като жалбоподателят не попада в социална група, предмет на целенасочени атаки, правилни са изводите в решението, че не са налице сериозни и потвърдени заплахи актуални към момента на производството, въз основа на които да се счита, че ако се завърне в държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск от тежки посегателства, релевантни за предоставяне на хуманитарен статут.

Доколкото не се навеждат нови твърдения пред съда с жалбата, различни от бежанската история, представена на интервюто, то съдът следва да приеме, че жалбоподателят е мигрант по смисъла на пар. 62 от Наръчника на ВКБООН за процедурите и критериите за определяне на статут на бежанец. В подкрепа на този извод е и обстоятелството, че чужденецът е напуснал РПЦ – ДАБ, където е бил настанен при свободен режим и е в неизвестност към датата на съдебното заседание.

Доколкото с жалбата е оспорено решението за отказ само на основание по чл.9, ал.1 ЗУБ, то съдът не дължи обсъждане на основания, свързани с преследване по чл.8, ал.1 ЗУБ, цитирани в писмената защита на адвоката.

С оглед на всичко изложено, жалбата по делото следва да бъде отхвърлена като неоснователна, и на основание чл. 172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 12 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Н., лице от мъжки пол, [дата на раждане] в А., гражданство А., с ЛНЧ [ЕГН], против Решение № УПВР-226/16.09.2020г. на П. С.-интервюиращ орган при ДАБ – МС, в частта на решението, в която е постановен отказ да предостави хуманитарен статут

Решението е окончателно.